

underlig Ordning, naar man her har vedtaget, at en Mand kun skal have 1000 Kr., og saa denne Understøttelse vokser det ene Aar efter det andet med nogle hundrede Kr. (Modsigelse). Naar det kan ske, synes Folketinget jo i Virkeligheden for at sikre sig at maatte forlange, at samtlige disse Personers Navne skulde opføres paa selve Finansloven. Jeg troede, det var Praksis, at naar man paa Finansloven vedtog en Bevilling paa 1000 Kr., og det blev sagt fra Ministeren og fra Ordføreren, at det er til den og den bestemte Person, saa maatte man ogsaa gaa ud fra, at det var til ham, og jeg forstaar aldeles ikke det ærede Medlem fra Storehedninge, naar han siger: Dette er 2- og 3aarige Understøttelser, som ere givne til bestemte Personer, og det bør ikke være mere end 2- og 3aarige Understøttelser, dette skal man virkelig holde over, men samtidig siger det ærede Medlem, man godt kan disponere over dem til andre Personer. Jeg begriber ikke, at en Bevilling, der er givet som en 2- eller 3aarig Understøttelse til een Person, kan gives som varig Understøttelse til andre Personer (S. Scavenius: Det er en Fejltagelse) Nej, det er ikke nogen Fejltagelse, (S. Scavenius: Jo!) Nej! det er ikke. Tinget her har stadig stemt under den Forsudsætning, at vi forøgede Kontoen til bestemte navngivne Personer, som ogsaa bleve nævnte her (S. Scavenius: Nej!) Jeg ved ikke, om der i det første Par Aar skulde have været et enkelt Tilfælde, hvor det ikke er sket, men ellers er det sket i en Række af Aar (S. Scavenius: Det er en Fejltagelse!) Ja, jeg forstaar godt, at det ærede Medlem vil værge for sin Rede, det er det ærede Medlem, der har indført hele denne Praksis, men det ærede Medlem har, som man jo saa ofte har haft Lejlighed til at erfare, en særegen Stilling, idet han overhovedet mener, at Ministeriet har en ganske anderledes fri Dispositionæret, end de fleste her i Tinget baade til den ene og den anden Side ellers anerkende (S. Scavenius: Det vedkommer ikke denne Sag!) Smidlertid, med Hensyn til Fortiden vil det ikke kunne hjælpe at stride om denne Sag. Folketinget har selvfølgelig faaet noget Medansvar derved, at det uden at opdage, hvad der er sket, har ladet det passere, og det er Grunden til, at Udvalget heller ikke har fore-

taget nogen Rettelse med Hensyn til Fortiden. Naar det ærede Medlem fra Nykøbing (Korsgaard) antede over, at vi ikke nu havde foreslaaet at stryge de Forhøjelser, der vare foregaaede, saa hænger det sammen med dette, som jeg her har udtalt. Derimod er det hele Udvalgets Mening, samtlige Sider ere enige dert, at det ikke bør ske for Fremtiden, at det vil være en aldeles meningsløs Bevilling, hvis man kunde gøre saaledes, som man i flere Tilfælde har gjort, og jeg forstod ogsaa den ærede Minister saaledes, at han for Fremtiden ikke vil anvende disse Bevillinger til andre end de Personer, til hvilke de ere givne, medmindre Ministeren har forhandlet med Tinget derom. — Der var endnu et Punkt, jeg kunde have lyst til at sige et Par Ord om, det var angaaende Vædringsforslaget om Bevillingen til Marinemaler Løcher, men da Ministeren har taget det tilbage, skal jeg afholde mig fra yderligere Udtalelser derom.

Berntsen: Under Finanslovens 1ste Behandling tillod jeg mig at anke over den Maade, hvorpaa Loven om Statsunderstøttelse til Højskoler og Landbrugsskoler blev udført og navnlig over den Maade, hvorpaa det ny Tilsyn med disse Skoler var blevet etableret, uagtet Rigsdagen havde vedtaget at beholde det hidtilværende Tilsyn. Jeg er Finansudvalget taknemmelig, fordi det har søgt at komme til Klarhed angaaende dette Forhold, men hverken de Oplysninger, der foreligge fra Finansudvalgets Side, ej heller de Udtalelser, der mundtilig fremførtes af Ministeren, kunde berolige mig i denne Henseende. Jeg er bange for, at vi ere komme ind paa en Vej, som let fører til en Afvej. Jeg vil i det hele taget sige, at det er beklageligt, at vedkommende Minister, der modtager Love fra Rigsdagen, ikke udfører dem saaledes, som Rigsdagen maa være berettiget til at vente. Jeg vil nævne to Love, som Kirke- og Undervisningsministeren modtog i Fjor, og som jeg mener ikke ere administrerede eller førte ud i Livet paa den Maade, som Folketinget maatte kunne vente. Jeg sigter her til Højskoleloven og til Lignbrændingsloven. Den sidste ligger ikke direkte for, men naar man behandler Kultusministeriets Budget i det hele taget, maa det være mig tilladt kortelig at berøre,